

[Erna Sørensen.]

Tab af Jord i Sønderjylland, hvis vi i Tide havde haft en Bremse paa Udlændinges Adgang til at erhverve Jord.

Jeg skal ikke her komme ind paa en Detailbehandling af de forskellige Lovparagraffer, men jeg vil dog allerede nu sige med Hensyn til § 9, at jeg er uenig med de ærede Forslagsstillere i Udformningen af denne Paragraf. Det maa være en ganske ekstraordinær Situation, som skal foreligge, for at man kan give Love med tilbagevirkende Kraft, og dette søges jo nu opnaaet gennem den Formulering, § 9 har faaet. De fremtidige Dispositioner, som maatte blive foretaget med saadanne Ejendomme, f. Eks. ved Salg, Overgang ved Arv el. lign., maa være underkastet nærværende Lovs Bestemmelser, men de allerede eksisterende Ejer- og Brugsrettigheder maa man respektere.

Med disse foreløbige Bemærkninger tilsiger jeg altsaa mit Partis Støtte til en fortsat Behandling af Lovforslaget.

Nørhønd: Jeg skal i al Korthed paa mit Partis Vegne give Udtryk for Sympati med de Bestræbelser, som ligger bag ved Forslagsstillernes Forslag, og jeg er stort set enig i den Begrundelse, som allerede er givet af Ordførelsen for Forslagsstillerne ved Forslagets Forelæggelse. Vi synes ogsaa, det er urimeligt, at vi vedvarende har saadanne Tilstande, at Grundlovens Løfteparagraf paa dette Omraade ikke er opfyldt. Vi mener, det er naturligt, at man tager Spørgsmaalet op, og jeg tror ogsaa, det har praktisk Betydning — i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Ølgaard tror jeg ogsaa nok, det kunde have spillet en Rolle i Spørgsmaalet Vogelgesang. Vi er ganske klar over de Vanskeligheder, som den højtærede Justitsminister har gjort Rede for, men vi mener alligevel, det vil være rigtigt at prøve at overvinde disse Vanskeligheder.

Med Hensyn til selve Forslagets Enkeltheder skal jeg ikke sige meget; dels tror jeg ikke, jeg vil være i Stand til at udfolde et saadant Opbud af dybtgaaende Sagskundskab, som Tinget har været Vidne til tidligere i denne Debat, og dels tror jeg ikke, at en Diskussion af denne Art hører hjemme her, men snarere i et Udvalg af en eller anden Art. Det eneste, jeg vil sige om selve Forslagets konkrete Udformning, er, at man kan have sine Tvivl om, hvorvidt det ret store Apparat, der her antydes, vil være effektivt til at opnaa de Formaal, som man tilsigter. For kun at nævne et Eksempel synes der i §§ 9 og 10 med de

Ændringer, der omtales der, at være et vist Misforhold mellem Kontrolkravenes Streng- heds og de effektive Muligheder i det Apparat, som faktisk skal oprettes. Men jeg vil tro, at man skal søge frem ad Veje, som antydet af den højtærede Justitsminister, med dels at faa et sagkyndigt Udvalg til at arbejde med Sagen, dels ogsaa at faa Rigsdagen til paa den ene eller den anden Maade at arbejde videre med Spørgsmaalet; og hvis Forhandlinger i et Udvalg i Forbindelse med denne Sag kan fremme Ministeriets Arbejde og andres Arbejde med Sagen, vil vi med Glæde deltage i et saadant Udvalgsarbejde.

Jørgen Jørgensen: Vi ser med Interesse i vort Parti, at Spørgsmaalet om Udlændinges Adgang til at erhverve Rettigheder i fast Ejendom her i Landet er taget op. Det er ikke tilfældigt, naar man ikke tidligere har gjort Forsøg paa at løse Problemet, som er rejst under Grundlovsforhandlingerne; det er, fordi der taarner sig saa mange Vanskeligheder op, saa snart man begynder at røre ved dette Spørgsmaal. Vi ønsker naturligvis ikke at forhindre, at man nu gør et nyt Forsøg ved Siden af de mange, der tidligere er gjort, paa at finde frem til en Løsning, som er bedre end det, der findes i Øjeblikket, men jeg tror, man maa indstille sig paa, at der ogsaa nu vil vise sig saa mange store Vanskeligheder, at det ikke vil være saa lige at gaa til; jeg tror ogsaa, det vil vise sig, at de Forventninger, som stilles, maaske ikke helt vil kunne indfries.

Naar den ærede konservative Ordfører (Erna Sørensen) gav Udtryk for, at hvis vi havde haft en Lovgivning af denne Art noget tidligere, kunde vi have undgaaet en Del af de Vogelgesang'ske Jordopkøb i Sønderjylland, saa tror jeg ikke, det vilde have været saa forfærdelig betydningsfuldt, om vi havde haft Loven paa det Tidspunkt. Man maa nemlig huske paa, at de, der købte der, var danske Statsborgere, hvem det var meget vanskeligt at give en anden Stilling end andre danske Statsborgere. Man maa i det hele taget gøre sig klart, at et Forsøg paa at forhindre Udlændinge i at anbringe Kapital i Danmark meget let fører til, at de gennem andre søger at skaffe sig Indpas, og i hvert Fald for Opkøbene i Sønderjylland vilde en Lov af denne Art have haft meget ringe Betydning. Rent bortset fra hele den Stilling, Landet stod i over for Tyskland, vilde den rent faktisk kun have kunnet faa meget ringe Indflydelse.

Men jeg vil slet ikke hermed sige, at